

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.6.2003
KOM(2003) 333 endelig

2003/0119 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF og
direktiv 96/59/EF**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

Persistente organiske miljøgifte (POP) er kemiske stoffer, som er persistente i miljøet, bioakkumuleres i fødekæden og indebærer risiko for skadevirkninger for mennesker og miljø. Disse miljøgifte transporteres hen over landegrænserne fjernt fra kilderne, selv til områder, hvor de aldrig har været anvendt eller produceret. Økosystemerne og den lokale befolkning i polaregnene er særlig udsatte, dels på grund af forureningens langtrækkende karakter, dels stoffernes biomagnificering. Derfor udgør persistente organiske miljøgifte en fare for miljøet og menneskers sundhed over hele verden. Fra international side er der stillet krav om en indsats for at mindske og undgå fremstilling, anvendelse og udslip af disse stoffer.

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater underskrev i juni 1998 en protokol til den regionale FN/ECE-konvention om grænseoverskridende luftforurening over store afstande (LRTAP-konventionen) angående persistente organiske miljøgifte, og i maj 2001 den globale Stockholm-konvention om persistente organiske miljøgifte. De fleste af tiltrædelses- og kandidatlandene har også undertegnet protokollen og konventionen. Der må nu på EU-plan vedtages passende lovgivning til gennemførelse af disse internationale aftaler. Forslagene må fremsættes hurtigst muligt af følgende årsager:

- Stockholm-konventionen træder i kraft på den 90. dag efter den dato, hvor det 50. ratifikationsinstrument deponeres. I januar 2003 havde 26 lande ratificeret konventionen.
- FN/ECE-protokollen om POP træder i kraft på den 90. dag efter den dato, hvor det 16. ratifikationsinstrument deponeres. I januar 2003 havde 14 parter i LRTAP-konventionen ratificeret protokollen.
- Tilsagnet om omgående ratificering af den globale konvention er blevet bekræftet bl.a. i sjette miljøhandlingsprogram (afgørelse nr. 1600/2002/EF¹) og senest i den politiske erklæring fra Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg.

Formålet med den her foreslåede forordning er at gennemføre de vigtigste af de bestemmelser i konventionen og protokollen, som Fællesskabets lovgivning endnu ikke indeholder i tilstrækkelig grad. Sideløbende med nærværende forslag forelægges der separate forslag til rådsafgørelser om Fællesskabets indgåelse af disse to internationale aftaler.

2. FN/ECE-PROTOKOLLEN

LRTAP-protokollens forvaltningsorgan vedtog den 24. juni 1998 i Århus (Danmark) protokollen om persistente organiske miljøgifte (POP). Den fokuserer på en liste med 16 stoffer, nemlig 11 pesticider, 2 industrikemikalier og 3 utilsigtede biprodukter. Det endelige mål er, at alle udledninger, emissioner og tab af POP ophører. Protokollen forbyder kort og godt fremstilling og anvendelse af nogle af produkterne (aldrin, chlordan, chlordecon, dieldrin, endrin, hexabrombiphenyl, mirex og toxaphen). Andre stoffer skal udgå på et senere

¹ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

tidspunkt (DDT, heptachlor, hexachlorbenzen og polychlorerede biphenyler (PCB)). Og endelig fastsætter protokollen snævre begrænsninger for brugen af DDT, HCH (herunder lindan) og PCB. Protokollen indeholder også bestemmelser om, hvordan affald fra forbudte produkter, skal håndteres. Den pålægger endvidere parterne at bringe deres emissioner af dioxiner, furaner, PAH og HCB ned under 1990-niveauet (eller niveauet i et andet år mellem 1985 og 1995). Den indeholder specifikke grænseværdier for forbrænding af kommunalt affald, farligt affald og hospitalsaffald.

FN/ECE-protokollen om POP blev underskrevet af 36 af de 48 parter i LRTAP-konventionen, herunder alle de nuværende medlemsstater og alle kandidatlande undtagen 3 (Estland, Malta og Tyrkiet). I marts 2003 havde 14 parter, heriblandt 7 medlemsstater og 2 kandidatlande, ratificeret protokollen. For at protokollen kan træde i kraft kræves der 16 ratifikationer.

3. STOCKHOLM-KONVENTIONEN

Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte (POP) blev formelt vedtaget af 127 regeringer og underskrevet af 91 lande og Det Europæiske Fællesskab den 22.-23. maj 2001 i Stockholm efter 3 års forhandlinger under FN's miljøprogram (UNEP). Ved forhandlingerne nåede man frem til en stringent international ordning for at sætte gang i nogle globale tiltag, i første omgang om en gruppe på 12 POP, som alle også er omfattet af FN/ECE-protokollen. Konventionens overordnede mål er at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod persistente organiske miljøgifte. Der henvises specifikt til forsigtighedsprincippet, som det er kommet til udtryk i princip 15 i Rio-erklæringen om miljø og udvikling. Af størst betydning er det, at dette princip konkretiseres i artikel 8, hvor der er regler for opførelse af andre kemikalier i konventionen. For de 9 kemikalier i bilag A til konventionen, som fremstilles med et bestemt formål (aldrin, chlordan, dieldrin, endrin, hexachlorbenzen, heptachlor, mirex, toxaphen og PCB), indføres der forbud mod fremstilling og anvendelse, undtagen hvor der foreligger en generisk eller specifik undtagelse. Endvidere sættes der i bilag B til konventionen snævre begrænsninger for fremstilling og anvendelse af DDT, et pesticid, der stadig er i brug i mange udviklingslande til bekæmpelse af bærere af malaria og andre sygdomme.

De generiske undtagelser omfatter laboratorieforskning, brug som referencestandard og utilsigtede sporforureninger i produkter og artikler. Ibrugværende artikler, der indeholder POP, er også undtaget, forudsat at parterne fremlægger oplysninger om anvendelserne og en national plan for håndtering af affald af sådanne artikler for konventionens sekretariat.

Konventionen indeholder strenge restriktioner for import og eksport af 10 af de POP, der fremstilles med et bestemt formål. Når alle stofspecifikke undtagelser er udløbet, tillades import og eksport kun med henblik på miljømæssigt forsvarlig bortskaffelse under særlige betingelser.

Konventionen indeholder for de parter, der har systemer til regulering af kemikalier, særlige bestemmelser om revurdering af eksisterende kemikalier for POP-egenskaber og vedtagelse af foranstaltninger til at forhindre, at der udvikles, fremstilles og markedsføres nye stoffer, der har POP-egenskaber.

Udslip af utilsigtet fremstillede biprodukter på listen i bilag C (dioxiner, furaner, PCB og HCB) er genstand for stadig minimering med det endelige mål helt at undgå udslip, hvor det er muligt. Det vigtigste redskab hertil er nationale handlingsplaner, som indeholder fortegnelser over kilder og skøn over udslip samt planer for nedbringelse af udslip. De

strengeste foranstaltninger vedrørende biprodukter er, at parterne skal fremme og, i overensstemmelse med deres handlingsplan, foreskrive brug af de bedste tilgængelige teknikker for nye kilder i de vigtigste kildekategorier.

Konventionen foreskriver også, at lagre, der rummer eller består af POP, skal identificeres og håndteres sikkert. Affald, der består af, indeholder eller er forurenet af POP, skal bortskaffes på en sådan måde, at POP-indholdet destrueres eller omdannes irreversibelt, så det ikke udviser POP-egenskaber. Hvis dette ikke udgør den miljømæssigt foretrukne mulighed, eller hvis POP-indholdet er lavt, bortskaffes affaldet på anden miljømæssigt forsvarlig måde. Bortskaffelsesoperationer, der kan føre til nyttiggørelse eller genanvendelse af POP, er udtrykkelig forbudt. Ved transport af affald skal der tages hensyn til relevante internationale regler, standarder og retningslinjer, bl.a. Basel-konventionen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af farligt affald og bortskaffelse heraf.

Konventionen indeholder ud over kontrolforanstaltningerne en række generelle forpligtelser. Parterne er forpligtet til at udarbejde og bestræbe sig på at gennemføre en national gennemførelsesplan, fremme eller sørge for udveksling af oplysninger samt fremme og lette bevidstgørelse og adgang for offentligheden til oplysninger om POP. Parterne skal desuden fremme eller gennemføre forskning, udvikling, overvågning og samarbejde vedrørende POP og, hvor det er relevant, deres alternativer samt potentielle POP. Endelig skal parterne regelmæssigt aflægge rapport for partskonferencen om de foranstaltninger, de har truffet for at gennemføre konventionens bestemmelser.

I konventionen erkendes det, at udviklingslandene og lande med overgangsøkonomi har særlige behov, og derfor er der i de generelle forpligtelser særlige bestemmelser om teknisk assistance og om finansielle ressourcer og mekanismer.

Stockholm-konventionen er inden for undertegningsfristen underskrevet af i alt 150 lande og Fællesskabet. I marts 2003 havde 30 lande ratificeret den. Efter den 50. ratificering træder konventionen i kraft. Alle EU's medlemsstater og alle EU-kandidatlande undtagen to (Cypern og Estland) har underskrevet konventionen, og indtil nu har seks medlemsstater og to kandidatlande ratificeret den.

4. GÆLDENDE FÆLLESSKABSBESTEMMELSER

De gældende fællesskabsbestemmelser indeholder restriktioner for markedsføring og brug af størsteparten af de stoffer, der fremstilles og er opført på listen i konventionen og protokollen. Der er dog ingen fællesskabsbestemmelser om mirex, chlordacon og hexabrombiphenyl. De gældende restriktioner er først og fremmest vedtaget inden for rammerne af Rådets direktiv 79/117/EØF² om forbud mod markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler indeholdende visse virksomme stoffer. Restriktionerne for brug af PCB findes i Rådets direktiv 76/769/EØF³ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater.

² EFT L 33 af 8.2.1979, s. 36. Direktivet er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

³ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/11/EF (EFT L 42 af 15.2.2003, s. 45).

Den vigtigste mangel i den gældende fællesskabslovgivning er, at der ikke er noget forbud mod fremstilling af nogen af kemikalierne på listen og heller ikke mulighed for at forbyde fremstilling af nye POP, der måtte blive opført i aftalerne senere. En anden betydende mangel er, at de fleste gældende fællesskabsforbud mod markedsføring og anvendelse af specifikke POP-kemikalier ikke er fuldstændige, eftersom direktiv 79/117/EØF kun omfatter anvendelse af stofferne som plantebeskyttelsesmidler, og ikke f.eks. som biocider eller industrielt. Endvidere er markedsføring og anvendelse af kemikalier, der er indeholdt i artikler, heller ikke forbudt i alle tilfælde, og undtagelserne i de to direktiver med begrænsninger er mere lempelige end i konventionen.

De fleste af POP-stofferne på listen er allerede omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 2455/92 om udførsel og indførsel af visse farlige kemikalier⁴, og dermed gælder proceduren med forudgående informeret samtykke ved eksport og import af disse stoffer. Forordningen er for nylig erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 304/2003⁵, som gennemfører forpligtelserne i henhold til Rotterdam-konventionen om anvendelse af proceduren for forudgående informeret samtykke (Prior Informed Consent - PIC) for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel. Endvidere forbyder forordning (EF) nr. 304/2003 eksport af de 10 POP-stoffer, der i øjeblikket er opført på listen i Stockholm-konventionen.

Pligten til at forbyde markedsføring og anvendelse af nye POP-lignende kemikalier kan allerede opfyldes via vurderingsordningen for nye stoffer (under Rådets direktiv 67/548/EØF⁶), plantebeskyttelsesmidler (Rådets direktiv 91/414/EØF⁷) og biocider (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF⁸). Imidlertid kan man med ingen af disse direktiver forbyde fremstilling af nye stoffer med POP-egenskaber. Det skulle blive muligt ifølge det nye REACH-system, der er forslag om i hvidbogen om en strategi for en fremtidig kemikaliepolitik (meddelelse fra Kommissionen, KOM(2001) 88 endelig udg.).

Hvad angår de POP, der fremstilles utilsigtet, findes der er række instrumenter i fællesskabslovgivningen, som er med til at nedbringe udslip af disse stoffer. De vigtigste udslipbegrænsende foranstaltninger findes i direktiv 96/61/EF (IPPC-direktivet)⁹, som omfatter de største stationære kilder (energiindustri, fremstillingsindustri og affaldshåndtering) til biprodukt-POP. Ved Kommissionens beslutning 2000/479/EF¹⁰ blev der indført en Europæisk Oversigt over Forurenende Emissioner (EPER), som er en EF-dækkende fortegnelse over de vigtigste emissioner og forureningskilder, og den omfatter allerede alle utilsigtet fremstillede POP, undtagen PCB. Listen over registrerede forurenende stoffer bliver udvidet som følge af andre internationale forpligtelser, og også PCB bliver optaget deri.

⁴ EFT L 251 af 29.8.1992, s. 13. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2247/98 (EFT L 282 af 20.10.1998, s. 12).

⁵ EUT L 63 af 6.3.2003, s. 1.

⁶ EFT P 196 af 16.8.1967, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/59/EF (EFT L 225 af 21.8.2001, s. 1).

⁷ EFT L 242 af 19.8.1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/5/EF (EFT L 8 af 14.1.2003, s. 7).

⁸ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1.

⁹ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

¹⁰ EFT L 192 af 28.7.2000, s. 36.

Ved hjælp af direktivet om forbrænding af affald (direktiv 2000/76/EF¹¹), som gælder for alle affaldsforbrændingsanlæg, dækkes en meget betydelig kilde til biprodukt-POP. Desuden er direktivet om store fyringsanlæg (direktiv 2001/80/EF¹²) relevant ud fra en POP-emissionssynsvinkel. Direktiv 2000/53/EF¹³ om udrangerede køretøjer påbyder fjernelse af farlige komponenter fra køretøjerne, førend karrosseriet neddeles, og forsvarlig bortskaffelse af shreddingaffaldet. Det er med til at mindske udslip af POP fra shredder-anlæg, der anses for at være en kilde til POP. De direktiver, som Europa-Parlamentet og Rådet for nylig har vedtaget om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (direktiv 2002/96/EF¹⁴) og om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (direktiv 2002/95/EF¹⁵), foreskriver obligatorisk afmontering af PCB-holdige komponenter, så de med sikkerhed bortskaffes forsvarligt, og begrænser anvendelsen af en række farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr. Alle disse direktiver er med til at mindske udslip af POP i miljøet.

Hvad angår forebyggelse af udslip af farlige stoffer ved uheld, er Rådets direktiv 96/82/EF¹⁶ om kontrol med risikoen for større uheld, det såkaldte Seveso II-direktiv, en vigtig del af fællesskabslovgivningen.

Hvad angår udslip af POP til vand, er Rådets direktiv 76/464/EØF¹⁷ om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer, relevant. Der er dog ikke fastsat konkrete emissionsgrænseværdier (ELV) for andre POP end HCB (Rådets direktiv 88/347/EØF¹⁸). Direktiv 76/464/EØF er nu integreret i vandrammedirektivet (direktiv 2000/60/EF¹⁹), og nogle af listens POP er med på listen over prioriterede stoffer.

Det kan generelt konkluderes, at der er god overensstemmelse mellem foranstaltningerne i Fællesskabets lovgivning til begrænsning af udslip og kravene i de to internationale aftaler. Der er imidlertid ikke fastsat nogen egentlige emissionsreduktionsmål på EU-plan, og de nuværende udslipfortegnelser dækker ikke alle POP-kilder. Gældende fællesskabslovgivning om PAH er meget begrænset, men Kommissionen er ved at forberede et forslag om et datterdirektiv under rammedirektivet om luftkvalitet (96/62/EF), hvori der bliver fastsat et luftkvalitetsmål for benzo[a]pyren, der skal fungere som markør for PAH.

I 2001 udsendte Kommissionen en meddelelse med en strategi for Fællesskabet vedrørende dioxiner, furaner og polychlorerede biphenyler (KOM(2001) 593 endelig). Strategien har som mål at vurdere miljøets og økosystemets øjeblikkelige tilstand, at reducere menneskers udsættelse for dioxiner og PCB på kort sigt, at holde menneskers udsættelse nede på et ufarligt niveau på længere sigt og at mindske miljøvirkningerne af dioxiner og PCB. Der foreslås ingen ny lovgivning i strategien, men en række andre foranstaltninger, herunder

¹¹ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

¹² EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.

¹³ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34. Direktivet er ændret ved Kommissionens direktiv 2002/525/EF (EFT L 170 af 29.6.2002, s. 81).

¹⁴ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

¹⁵ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19.

¹⁶ EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/433/EF (EFT L 192 af 8.7.1998, s. 19).

¹⁷ EFT L 129 af 18.5.1976, s. 23. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

¹⁸ EFT L 158 af 25.6.1988, s. 35.

¹⁹ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

korrekt gennemførelse af gældende fællesskabslovgivning (især PCB-bortskaffelsesdirektivet og IPPC-direktivet). Således kan strategien udgøre en EU-dækkende plan for nedbringelse og standsning af udslip af disse POP.

Håndtering af lagre, før de bliver til affald, er omfattet af den gældende kemikalielovgivning og, for så vidt angår anlægssikkerhed og større lagre, bestemmelserne i Seveso II-direktivet. En del af bestemmelserne om affaldshåndtering i FN/ECE-protokollen og konventionen findes allerede i fællesskabslovgivningen, bl.a. direktiv 75/442/EØF²⁰ om affald, som er den retlige ramme omkring Fællesskabets politik for affaldshåndtering. Direktiv 91/689/EØF²¹ indeholder yderligere krav til håndtering og overvågning af farligt affald, og i Rådets direktiv 96/59/EF er der særlige bestemmelser om bortskaffelse af PCB. Der er imidlertid ikke i den nuværende fællesskabslovgivning nogen af de begrænsninger for nyttiggørelse af POP-holdigt affald, som kræves i konventionen, undtagen for PCB's vedkommende.

Grænseoverskridende transport af affald er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab²². Denne forordning er det vigtigste instrument til gennemførelse af Basel-konventionen i Fællesskabets lovgivning. Affald, der består af, indeholder eller er forurenet med POP-stoffer, er også omfattet af forordningen. I dag er overførsel af sådant affald inden for EU omfattet af en procedure, der bygger på forudgående skriftlig anmeldelse og skriftligt samtykke. Hvad angår udførsel fra Fællesskabet, bestemmer forordningen, at eksport til bortskaffelse er fuldstændig forbudt, mens eksport til nyttiggørelse kun er tilladt, hvis behandlingen finder sted i et OECD-land²³. Import i Fællesskabet er tilladt, hvis det sker fra EFTA-lande eller lande, der er part i Basel-konventionen, eller - hvis affaldet er til nyttiggørelse - også fra andre OECD-lande. Forordningen er i øjeblikket under revision. I Kommissionens forslag bestemmes det, at overførsel af affald, der består af, indeholder eller er forurenet med stoffer, der er opført på Stockholm-konventionens liste, er omfattet af de samme bestemmelser som overførsel af affald til bortskaffelse. Det vil reelt betyde, at al overførsel inden for Fællesskabet stadig er omfattet af kravet om skriftlig anmeldelse og skriftligt samtykke, og at al eksport fra Fællesskabet er forbudt. Hvad angår import i Fællesskabet, bliver det kun tilladt, hvis det finder sted fra EFTA-lande eller lande, der er part i Basel-konventionen.

5. GENNEMFØRELSESSTRATEGI

Fællesskabet og medlemsstaterne har et stærkt ønske om at ratificere begge internationale POP-aftaler hurtigt og gennemføre dem reelt. Den nuværende situation med hensyn til ratifikationer pålægger Fællesskabet en stram tidsplan, hvis det ønsker at være sikker på at blive part i aftalerne inden den første partskonference, der sandsynligvis bliver afholdt i 2004.

²⁰ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

²¹ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Direktivet er senest ændret ved Rådets direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

²² EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).

²³ Ordlyden er "lande, der er omfattet af OECD-beslutningen". Ved OECD-beslutningen forstås beslutningen fra OECD's Råd af 30. marts 1992 om kontrol med grænseoverskridende overførsler af affald til nyttiggørelse, med senere ændringer.

De fleste af tiltrædelses- og kandidatlandene har også undertegnet de internationale aftaler om POP. I en nylig undersøgelse bekræftede alle 10 tiltrædelsesstater at have til hensigt at overholde de internationale forpligtelser vedrørende POP. Hvad angår den praktiske gennemførelse af de foreslåede bestemmelser i tiltrædelses- og kandidatlandene, ventes situationen at være stort set den samme som i de nuværende medlemsstater, men da der ikke foreligger detaljerede oplysninger, har Kommissionen endnu ikke kunnet foretage en fuldstændig analyse, inden den vedtog nærværende forslag. Derfor agter Kommissionen at indhente yderligere videnskabelige oplysninger om situationen i disse lande i løbet af de første faser af beslutningsproceduren, bl.a. ved at rådføre sig med landene, for at finde ud af, om der i disse lande kommer til at indtræffe andre virkninger end i de nuværende medlemsstater. Når undersøgelsen er afsluttet, foretager Kommissionen sig det fornødne inden for rammerne af tiltrædelsestraktaterne, herunder eventuelt ændring af nærværende forslag.

POP-aftalerne har et meget bredt anvendelsesområde i den forstand, at kontrolforanstaltningerne omfatter hele deres livscyklus lige fra fremstilling til bortskaffelse. Den afledte fællesskabsret rummer endnu ikke alle sådanne foranstaltninger.

Selv om de fleste POP på listen ikke længere fremstilles og anvendes i Fællesskabet, findes der i den gældende kemikalielovgivning ikke konkrete bestemmelser, som kan forhindre, at fremstillede POP markedsføres. Desuden indeholder fællesskabslovgivningen om affald ikke alle de foranstaltninger, der er opregnet i Stockholm-konventionen.

Samtidig med, at Kommissionen har udarbejdet nærværende forslag, er den som opfølgning af hvidbogen om en strategi for en fremtidig kemikaliepolitik ved at forberede en gennemgribende reform af kemikalielovgivningen, som får virkninger for al den vigtigste gældende kemikalielovgivning. Denne nye lovgivning vil være det bedste instrument til at gennemføre de nødvendige kontrolforanstaltninger om fremstilling, markedsføring og anvendelse af POP til bestemte formål. Imidlertid kan den endelige vedtagelse af de nye regler tage nogen tid, eftersom forslaget til den nye kemikalielovgivning er særdeles omfattende og komplekst. Af denne årsag og for at muliggøre hurtig ratificering af de to internationale POP-aftaler indeholder nærværende forslag en midlertidig foranstaltning til gennemførelse af aftalerne, for så vidt angår fremstilling, markedsføring og anvendelse af de POP, der er på den nuværende liste. Det er hensigten, at disse foranstaltninger på lidt længere sigt indarbejdes i den nye kemikalielovgivning. Forslaget med den nye kemikalielovgivning kommer således til at foreskrive overførsel af disse bestemmelser fra POP-forordningen.

Nogle af kontrolbestemmelserne i de to POP-aftaler er ikke juridisk bindende, men noget, der skal tilstræbes. Dertil kommer, at nogle af bestemmelserne utvivlsomt ligger inden for Fællesskabets kompetenceområde, mens andre helt eller delvis er inden for medlemsstaternes. Derfor kræver ikke alle bestemmelserne i aftalerne nye forskrifter på fællesskabsniveau. Generelt har Fællesskabet udøvet sin kompetence inden for alle kontrolforanstaltninger og tillige inden for bl.a. forskning og overvågning. Kontrolforanstaltninger om kemikalier, der fremstilles til bestemte formål, skal også i fremtiden være genstand for fuldstændig harmonisering, så det indre marked ikke skævvrides, mens supplerende foranstaltninger til bekæmpelse af udslip af biprodukter, bestemmelser om jordforurening og nogle af konventionens generelle forpligtelser kan behandles efter nærhedsprincippet.

På denne baggrund synes ét tværgående juridisk instrument at være mest hensigtsmæssigt, hvis kontrolbestemmelserne i konventionen og FN/ECE-protokollen skal gennemføres inden for en rimelig tidsfrist. På et senere tidspunkt kommer bestemmelserne om fremstilling, markedsføring og anvendelse af listens POP og forebyggelse af fremstilling og anvendelse af

stoffer med POP-egenskaber til at indgå i den nye kemikalielovgivning. Og efterhånden som fællesskabslovgivningen og internationale aftaler om POP udbygges, kan der blive behov for at indsætte nye bestemmelser i Fællesskabets lovgivning.

Forslaget er udformet som en forordning, da gennemførelsen i Fællesskabet, herunder de nye medlemsstater, på denne måde bliver hurtigere og enklere. Dermed undgås desuden huller i lovgivningen og uoverensstemmelser mellem forskellige nationale bestemmelser inden for EU, og det bliver nemmere at sikre en ensartet anvendelse af reglerne i praksis.

Forordningens hovedformål er at beskytte sundhed og miljø, og derfor har den som retsgrundlag traktatens artikel 175, stk. 1. Imidlertid har forbud mod og begrænsninger af fremstilling, markedsføring og anvendelse af persistente organiske miljøgifte relevans for det indre markeds funktion, og derfor har de som retsgrundlag traktatens artikel 95, stk. 1.

6. FORESLÅEDE NYE REGLER

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning gennemfører de vigtigste bestemmelser i Stockholm-konventionen og FN/ECE-protokollen om POP, der fremstilles til et bestemt formål, ved at forbyde fremstilling, anvendelse og markedsføring af stofferne på listen. For at opnå et højt beskyttelsesniveau for sundhed og miljø bliver der i forordningen ikke gjort brug af den mulighed, som de internationale aftaler giver for at fortsætte med fremstilling, markedsføring og anvendelse af nogle af stofferne på listen til begrænset anvendelse.

Forordningsforslaget indeholder også bestemmelser om lagre og affald, som i visse henseender er strengere end bestemmelserne i konventionen. Da det meste af den nødvendige lovgivning om biprodukterne på listen allerede findes, behøves der i forordningen kun bestemmelser om udslipsfortegnelser og om udarbejdelse og gennemførelse af de nationale handlingsplaner.

Forordningen kommer ud over bestemmelser om kontrolforanstaltninger til at rumme nogle generelle forpligtelser, der bygger på konventionens og protokollens bestemmelser.

Tilføjelse af nye POP-stoffer er en afgørende del af forordningsforslaget, og der vil sandsynligvis ret hurtigt blive tilføjet nye kemikalier i både konventionen og FN/ECE-protokollen. Når der i henhold til et af de to folkeretligt bindende instrumenter om POP er truffet beslutning om at opføre et stof på listen, skal forordningen ændres tilsvarende ifølge en procedure med forskriftsudvalg. Det er tilstrækkeligt, at alle medlemsstaterne og Rådet på det tidspunkt allerede har behandlet optagelse på listen af et nyt POP-stof under de internationale forhandlinger. Proceduren giver også Europa-Parlamentet mulighed for at reagere på Kommissionens forslag og beslutninger. Proceduren med forskriftsudvalg giver Fællesskabet mulighed for at træffe beslutning om optagelse af et stof inden for den tilladte frist på et år.

Af hensyn til en klar lovgivning foreslås det at ophæve de forældede restriktioner for markedsføring og anvendelse af 8 POP-pesticider i Rådets direktiv 79/117/EØF. Desuden foreslås det at foretage en mindre ændring i PCB-bortskaffelsesdirektivet (direktiv 96/59/EF). De gældende restriktioner for PCB forbliver dog uændrede.

7. FORORDNINGENS INDHOLD

Artikel 1

Her skitseres forordningens emne og anvendelsesområde, og det understreges, hvilke kontrolforanstaltninger der skal træffes. Det fremhæves ligeledes, at forordningen er underordnet de internationalt juridisk bindende instrumenter. I andet afsnit påpeges det, at kontrolforanstaltningerne i artikel 3 og 4 vedrørende fremstilling, markedsføring og anvendelse ikke finder anvendelse på affald.

Artikel 2

Kun få definitioner er skønnet nødvendige i forordningen. De bygger enten på konventionen eller på gældende fællesskabsret, bortset fra definitionen af "artikler". I definitionerne af "stof", "affald" og "nyttiggørelse" henvises der til den relevante gældende fællesskabsret.

Artikel 3

Der fastsættes forbud mod og begrænsninger for fremstilling, markedsføring og anvendelse af POP, der fremstilles til bestemte formål. I første afsnit henvises der til bilag I, som indeholder både de 10 POP, der i dag er opført i konventionen, og to af de yderligere tre stoffer, der er opført i FN/ECE-protokollen. I de nuværende medlemsstater findes der ingen kendt produktion eller anvendelse (bortset fra brug af eksisterende PCB-udstyr), og hverken Fællesskabet eller medlemsstaterne har anmodet om specifikke undtagelser i henhold til konventionens bestemmelser. Ifølge de foreliggende oplysninger har de fleste af kandidatlandene forbudt import og anvendelse af listestofferne, og de har heller ingen produktion af dem. To af kandidatlandene har imidlertid anmodet om en midlertidig landespecifik undtagelse vedrørende anvendelse af HCB som mellemprodukt. Det foreslås dog alligevel - i overensstemmelse med målet om eliminering - at forbyde al fremstilling og anvendelse, selv om de internationale aftaler tillader fremstilling og anvendelse af nogle af dem.

Stk. 2 henviser til bilag II, som indeholder en liste over stoffer, hvis fremstilling, markedsføring og anvendelse er omfattet af begrænsninger. I øjeblikket er kun HCH (lindan) opført i bilag II. Fremstilling og anvendelse af HCH er i protokollen omfattet af begrænsninger, mens en række vigtige anvendelser stadig er tilladt. I Fællesskabet ophørte markedsføring og anvendelse af lindan som plantebeskyttelsesmiddel i juli 2002, jf. Kommissionens beslutning 2000/801/EF. Der foreligger imidlertid oplysninger om, at stoffet stadig i mindre omfang finder anvendelse som biocid og i farmaceutiske produkter i nogle af medlemsstaterne og muligvis også i nogle af kandidatlandene. Derfor anses et fuldstændigt forbud mod fremstilling, markedsføring og anvendelse endnu ikke for at være muligt, så lindan er opført i bilag II med præcisering af de tilladte anvendelser. Disse resterende anvendelser er alle i overensstemmelse med gældende internationale forpligtelser.

I konventionen dækker udtrykket "anvendelse af stof" ikke blot over brug af stoffet som sådant og i kemiske præparater, men også som bestanddel af færdige artikler (f.eks. imprægneret træ). Det fremhæves i denne artikel.

Artikel 4

Her fastlægges nogle generelle undtagelser fra bestemmelserne om fremstilling, markedsføring og anvendelse. De følger ganske nøje de meget begrænsede generelle undtagelser i konventionens artikel 3, stk. 5, og dens bilag A og B. Af hensyn til tydeligheden

og sammenhængen gælder de samme begrænsede undtagelser for de tre yderligere stoffer, der er opført i protokollen, selv om protokollen principielt giver mulighed for mere omfattende undtagelser (f.eks. i nødsituationer vedrørende folkesundheden og til såkaldte mindre anvendelser).

Der er generel undtagelse for mængder af stoffer, der anvendes til forskning i laboratorieskala eller som referencestandard, eller som forekommer som utilsigtede sporforureninger i produkter og artikler. Stoffer, som forekommer som bestanddele af artikler, der er fremstillet eller i brug førend det pågældende forbud træder i kraft, er tilladt i de tilfælde, hvor Fællesskabet har givet sekretariatet meddelelse om den fortsatte anvendelse af sådanne artikler. Denne anmeldelsespligt gælder dog kun for stofferne i konventionen, og derfor henvises der til del A i bilag I og II. Da en sådan undtagelse kan vedrøre ikke blot anvendelse, men også markedsføring af artikler (f.eks. hvis artiklerne er fremstillet eller importeret, men ikke solgt inden forbuddets ikrafttræden), bør den gælde overalt i Fællesskabet, og derfor bør Kommissionen give sekretariatet meddelelse herom. Normalt vil det være den medlemsstat, der ønsker at anvende undtagelsen, der tager initiativ til anmeldelsen. Det skal bemærkes, at proceduren ikke benyttes for eksisterende PCB-udstyr, da der er en særlig undtagelse for sådant udstyr i konventionen og i forordningens bilag I. Hvad angår de øvrige stoffer på konventionens liste, kendes der ikke til behandlede artikler på markedet eller i brug i Fællesskabet. Situationen i tiltrædelses- og kandidatlandene er muligvis en anden, men hvis sådanne resterende artikler anmeldes, vil de fortsat kunne anvendes.

Konventionen tillader anvendelse af DDT og HCB som mellemprodukter i lukkede systemer under særlige betingelser. Disse stofs specifikke undtagelser er i overensstemmelse med målet om eliminering ikke med i forordningen. Princippet er imidlertid anført i stk. 3 med henblik på eventuel senere anvendelse på andre stoffer. Hvad angår de stoffer, der er på konventionens liste og derfor i del A i forordningens bilag I og II, skal anvendelse som mellemprodukt anmeldes til sekretariatet. Da der pr. definition ikke kan forekomme markedsføring, påhviler anmeldelsespligten medlemsstaterne. Kommissionen og de øvrige medlemsstaterne bør dog holdes underrettet om sådanne anmeldelser.

Artikel 5

Artikel 5 følger bestemmelserne i konventionens artikel 6 og fastsætter, at lagre af POP skal identificeres og håndteres miljømæssigt forsvarligt. Forordningens bestemmelser er dog mere specifikke end konventionens. Det er anset for nødvendigt, da forældede og lemfældigt opbevarede POP-lagre har været årsag til alvorlig fare for miljøet og menneskers sundhed.

Stk. 1 kræver, at eventuelle restlagre, der består af eller indeholder POP, som er helt forbudte, skal behandles som affald. Sådant affald er omfattet af Fællesskabets affaldslovgivning og forordningens artikel 7. Det antages, at der ikke findes lagre af de kemikalier, der i øjeblikket er opført i bilag I, i medlemsstaterne. Situationen er en anden i nogle af tiltrædelses- og kandidatlandene, som har store mængder af forældede pesticider. Kommissionen har for nylig ladet foretage en undersøgelse²⁴, der gør status over lagrene i de 10 tiltrædelseslande. Undersøgelsen har vist, at der findes store lagre af forældede pesticider i Polen og de baltiske lande, som muligvis rummer op til 27000 ton POP-pesticider. Sikker bortskaffelse af disse

²⁴ Obsolete Pesticides Status in Candidate Countries. Slutrapport september 2002. Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Miljø.

lagre kan kræve, at EU yder finansiel og teknisk bistand via eksisterende finansielle instrumenter, f.eks. med støtte til kapacitetsopbygning inden for affaldsforvaltning eller opførelse af sikre bortskaffelsesanlæg.

Stk. 2 indeholder bestemmelser, der gælder for lagre af POP-stoffer, der kun er omfattet af begrænsninger. Indehavere af lagre på mere end 100 kg skal give den kompetente myndighed i medlemsstaten meddelelse om lagrenes art og størrelse inden 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den pågældende begrænsning og derefter en gang årligt indtil udgangen af den periode, hvor begrænset anvendelse er tilladt. Medlemsstaterne får pligt til at overvåge, at lagrene opbevares, håndteres og forvaltes forsvarligt.

Det kræves tillige i artikel 12, at medlemsstaterne hvert tredje år sender Kommissionen en sammenfattende rapport om eventuelle lagre, som de har fået underretning om. På denne måde får Kommissionen mulighed for at holde øje med og vurdere, om der er behov for yderligere fællesskabsforanstaltninger til at sikre, at forordningens målsætning opfyldes.

Artikel 6

Der er i forordningen nogle generelle bestemmelser om mindskelse af udslip, således at alle konventionens og protokollens vigtigste kontrolbestemmelser og opregnede stoffer er dækket. I artikel 8 pålægges det medlemsstaterne at udarbejde og ajourføre fortegnelser over udslip af dioxiner, furaner og andre biprodukt-POP, som er opført på listerne i de to internationale aftaler og specificeret i forordningens bilag III. Desuden skal medlemsstaterne udarbejde og gennemføre nationale handlingsplaner, som skal tjene til at identificere, beskrive og mindske udslip af disse stoffer. Både udslipsterne og nationale handlingsplaner anses for at være meget vigtige værktøjer til en varig omkostningseffektiv mindskelse af udslip af biprodukt-POP.

Artikel 7

Fællesskabets affaldslovgivning gælder allerede nu for alt affald, der indeholder POP. Men da der i artikel 6, stk. 1, litra d, i konventionen er nogle detaljerede bestemmelser, som endnu ikke findes i fællesskabslovgivningen, findes der i forordningen en artikel med sådanne specifikke affaldshåndteringsbestemmelser.

Artikel 7 indeholder de generelle regler for affald, der indeholder stoffer, der findes på enten konventionens eller protokollens liste. Polycykliske aromatiske kulbrinter (PAH) er imidlertid ikke på listen i konventionen. Da det ville være særdeles vanskeligt at anvende disse specifikke regler på affald, der indeholder PAH, er den stofgruppe ikke omfattet af denne artikel. Af hensyn til tydeligheden er der et særskilt bilag IV til brug i forbindelse med affaldsbestemmelserne.

Generelt skal affald, der indeholder et af POP-stofferne på listen, bortskaffes hurtigst muligt på en sådan måde, at POP-indholdet destrueres eller omdannes irreversibelt. I konventionen erkendes det imidlertid, at det ikke altid er ønskeligt eller muligt at fjerne POP-indholdet fuldstændigt. Derfor bestemmes det i stk. 2, at affald kan bortskaffes på anden måde i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 75/442/EØF, hvis indholdet af listestofferne i affaldet er lavere end koncentrationsgrænsen i forordningens bilag IV. I det nuværende bilag IV er der ingen grænseværdier, men de er under udarbejdelse og bliver indsat senere ifølge forskriftsudvalgsproceduren.

Konventionen tillader også fravigelse af de grundlæggende forpligtelser i de tilfælde, hvor destruktion ikke er den miljømæssigt foretrukne proces. Det foreslås ikke at indføre denne undtagelse i fællesskabslovgivningen, eftersom destruktion af POP anses for at være den eneste miljømæssigt bæredygtige måde til behandling af affald med højt indhold af POP. Ud fra denne synsvinkel vil den bestemmelse i direktiv 96/59/EF om bortskaffelse af PCB/PCT, som tillader permanent underjordisk deponering i saltminer som bortskaffelsesmetode, uanset POP-koncentrationen, blive overflødig. For at fjerne denne bortskaffelsesmulighed og skabe større juridisk klarhed foreslås det i artikel 18 at ændre direktiv 96/59/EF i overensstemmelse med ovenstående.

I overensstemmelse med konventionen bestemmes det i stk. 3 og 4, at genbrug eller nyttiggørelse af affald, der indeholder POP, ikke er tilladt, medmindre POP-indholdet kan destrueres under nyttiggørelsesprocessen eller udskilles fra det øvrige affald og efterfølgende bortskaffes på miljømæssigt forsvarlig vis. For PCB-affald gælder der imidlertid allerede et fuldstændigt nyttiggørelsesforbud i direktiv 96/59/EF. Denne strengere bestemmelse anses for at have forrang, så der er indsat en særlig henvisning til nævnte direktiv i stk. 4.

Artikel 8

Heri indføres den pligt til at udarbejde gennemførelsesplaner, som er indeholdt i konventionens artikel 7. Som part i konventionen skal også Fællesskabet udarbejde en gennemførelsesplan. Da kompetencen i spørgsmål, der vedrører konventionen, er delt mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, bør denne opdeling også afspejles i gennemførelsesplanerne.

Planerne skal gennemføres samt ajourføres og fornyes efter behov. Gennemførelsesplanerne sendes til Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilket gør samarbejde og informationsudveksling inden for Fællesskabet lettere.

Artikel 9

Heri pålægges det Kommissionen og medlemsstaterne at arbejde tæt sammen om at etablere programmer og ordninger til miljøovervågning af tre af stofferne på listen, nemlig dioxiner, furaner og PCB. Det er en mere omfattende forpligtelse end i de internationale aftaler, men den bygger på Kommissionens meddelelse om en strategi vedrørende dioxiner, furaner og PCB. Da der er behov for at evaluere kontrolforanstaltningernes effektivitet, men endnu mangler data om mængden af dioxiner, furaner og PCB i miljøet og om dens udvikling, er en specifik bestemmelse om overvågning anset for påkrævet. Dog er det en forudsætning for en sådan aktivitet, at der er egnede måle- og overvågningsværktøjer til rådighed. Det forventes, at sådanne værktøjer bliver fuldt færdige inden for de næste 10-15 år.

For de øvrige POP er tilsvarende forpligtelser ikke anset for nødvendige; konventionens generelle tilskyndelse til overvågning menes at være tilstrækkelig i øjeblikket.

Artikel 10

Bestemmelserne om informationsudveksling i konventionens artikel 9 er indarbejdet i forordningens artikel 10. En sådan indarbejdelse er anset for nødvendig, da informationsudveksling mellem landene, folkeoplysning og offentlighedens adgang til oplysninger har stor betydning for eliminering af forurening med POP. I overensstemmelse med konventionen indeholder artikel 10 tillige bestemmelser om fortrolige oplysninger.

Artikel 11

Denne artikel bygger på konventionens artikel 12 og indeholder Kommissionens og medlemsstaternes generelle pligt til at yde teknisk bistand til udviklingslande og lande med overgangsökonomi. Teknisk bistand bør være således udformet, at den styrker modtagerlandenes muligheder og søger løsninger af sådanne spørgsmål som de resterende anvendelser for DDT i visse udviklingslande. Konventionen tillader stadig fremstilling og anvendelse af DDT til bekæmpelse af smittebærere i lande, hvor der ikke findes sikre, effektive og billige alternativer. Med henblik på gradvis ophør med brug af DDT bør man i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse (KOM(2003) 93 endelig udgave)²⁵ fremme forskning, udvikling og indførelse af alternativer til DDT.

Som led i den tekniske bistand bør Kommissionen og medlemsstaterne også overveje at yde støtte til ikke-statslige organisationer, som kan spille en meget vigtig rolle.

Artikel 12

Stk. 1 i artikel 12 handler om rapportering inden for EU. Kommissionen kan på grundlag af medlemsstaternes oplysninger og sine egne overvågningsaktiviteter vurdere, hvordan forordningen fungerer generelt.

Stk. 2 fastsætter i lighed med konventionens artikel 15 en specifik pligt til rapportering om fremstilling og markedsføring af stofferne i bilag I og II. Da EU er kompetent i spørgsmål vedrørende det indre marked, udarbejder Kommissionen en samlet rapport ud fra medlemsstaternes oplysninger og sender den til sekretariatet. Det er fastsat i stk. 4.

Stk. 3 pålægger medlemsstaterne to specifikke rapporteringsforpligtelser. Hvert tredje år skal de forelægge sammenfattende rapporter om lagre og udslipsfortegnelser. På den måde kan Kommissionen vurdere, hvordan kontrolforanstaltningerne fungerer på EU-plan, og om nødvendigt fremkomme med forslag til ændringer.

Bortset fra disse specielle rapporteringskrav, er der ikke som i konventionen og protokollen nogen bestemmelser om generel rapportering i forordningen; det overlades til medlemsstaterne.

Artikel 13

Denne artikel er en standardbestemmelse om sanktioner i tilfælde af overtrædelser.

Artikel 14

Her fastsættes det i forening med artikel 16, hvilke procedurer der skal følges ved ændring og ajourføring af bilagene til forordningen. Når det på internationalt plan er besluttet at opføre et stof i konventionen eller protokollen, udarbejder Kommissionen et forslag om ændring af de relevante bilag. Der træffes beslutning efter forskriftsudvalgsproceduren. Ifølge konventionens artikel 22 træder ændringer til bilag A, B og C i kraft et år efter, at der er givet underretning om vedtagelse af ændringen, medmindre den pågældende part giver meddelelse

²⁵ Meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet fra Kommissionen. "Ajourføring af EF-handlingsprogrammet - Hurtigt indgreb mod HIV/AIDS, malaria og tuberkulose inden for rammerne af fattigdomslempelse" af 26.2.2003.

om, at den ikke kan godkende ændringen, eller hvis den pågældende part har fremsat en specifik erklæring i medfør af artikel 25, stk. 4, sammen med sit ratifikationsinstrument.

Kommissionen bør regelmæssigt revurdere de nærmere betingelser og muligheder for undtagelser fra forbud og begrænsninger vedrørende stofferne i bilagene. Navnlig bør Kommissionen, inden den 31. december 2007, revurdere registreringen i bilag II, del B, vedrørende hexachlorcyclohexan (HCH), herunder lindan, på baggrund af resultaterne af risikovurderinger og ny viden og nye teknikker vedrørende substitution af HCH. Der bør foretages de fornødne ændringer på grundlag af udviklingen i Fællesskabet og konventionens og protokollens udvikling.

Artikel 15

Hverken konventionen eller protokollen kræver, at parterne udpeger en kompetent myndighed. Eftersom forordningen pålægger medlemsstaterne en række pligter, anses det imidlertid for hensigtsmæssigt, at bestemte myndigheder udpeges til at varetage de administrative opgaver i forbindelse med forordningen.

Artikel 16

I denne artikel anføres de udvalgsprocedurer, der skal følges. Det foreslås ikke at nedsætte et nyt udvalg, men det udvalg, der er nedsat ved direktiv 67/548/EØF, skal bistå Kommissionen.

Artikel 17 og 18

Heri ophæves et par gældende forskrifter. Begrænsninger for 8 POP-pesticider, der er fastsat i direktiv 79/117/EØF, bliver overflødige, og de bør ifølge god lovgivningsskik ophæves. Det foreslås desuden at ændre de bestemmelser i Rådets direktiv 96/59/EF om bortskaffelse af PCB/PCT, som tillader permanent deponering af PCB-affald, så de kommer i overensstemmelse med reglerne i konventionen og forordningsforslaget. Det bør bemærkes, at alle øvrige specifikke begrænsninger for PCB i det nævnte direktiv stadig gælder.

Artikel 19

Denne standardartikel handler om forordningens ikrafttræden og anvendelse. Da forordningen gennemfører bestemmelser i to selvstændige internationale aftaler, er det ikke hensigtsmæssigt at knytte anvendelsesdatoen til aftalernes ikrafttræden. Der foreslås i stedet en fast dato.

Bilag

Bilagene indeholder lister over de persistente organiske miljøgifte, der er omfattet af de forskellige bestemmelser i de to internationale aftaler og dermed denne forordning. Når det er vedtaget inden for rammerne af en af de internationale aftaler, tilføjes nye stoffer til et eller flere af bilagene. Derudover kan bilagene ændres ifølge artikel 14. Da der er forskelle mellem POP-listerne og bestemmelserne i de to aftaler, er der behov for flere bilag i forordningen til at præcisere tydeligt, hvad de enkelte kontrolforanstaltninger omfatter.

Bilag I har en liste med 10 stoffer, der fremstilles til bestemte formål, og som er på listen både i konventionen og i protokollen (del A), og en liste med yderligere 2 stoffer, der kun er på listen i protokollen. Disse stoffer er fuldstændig forbudt i medfør af artikel 4, stk. 1. Der er kun én stoffs specifik undtagelse i dette bilag, nemlig vedrørende eksisterende udstyr, der indeholder PCB. For stoffer, der tilføjes senere, kan der dog blive tale om at tillade visse

anvendelser (f.eks. som mellemprodukt), hvis det er i overensstemmelse med de internationale aftaler.

Bilag II har en liste med de stoffer, hvis fremstilling, markedsføring og anvendelse er omfattet af begrænsninger i medfør af artikel 3, stk. 2. Ligesom bilag I er det opdelt i to, svarende til stoffernes status i de to internationale aftaler. I øjeblikket indeholder det kun ét stof i del B, nemlig HCH (lindan), som stadig er tilladt til bestemte begrænsede anvendelser. To af disse anvendelser er tidsbegrænsede, mens de andre ikke er det. Kommissionen bør imidlertid revurdere de resterende anvendelser inden udgangen af 2007, og der er en specifik bestemmelse herom i artikel 14, stk. 2.

Bilag III indeholder en liste med stoffer, der fremstilles utilsigtet, og som alle er omfattet af udslopsfortegnelserne og de udslopsreducerende foranstaltninger i artikel 6.

Bilag IV indeholder en liste over de stoffer, der er omfattet af de specifikke affaldshåndteringsbestemmelser i artikel 7. Det indeholder tillige de koncentrationsgrænser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2. Der er endnu ikke anført nogen værdier i bilag IV, da der stadig arbejdes herpå inden for rammerne af Basel- og Stockholm-konventionen, og da Kommissionen selv er ved at sætte en undersøgelse herom i gang.

8. OMKOSTNINGER

Forslagets økonomiske virkninger i de nuværende medlemsstater skønnes at være ubetydeligt. I nogle af tiltrædelses- og kandidatlandene findes der betydelige lagre af forældede POP, og sikker bortskaffelse af dem får formentlig betydelige finansielle virkninger. Der er imidlertid mulighed for, at EU kan yde finansiell og teknisk bistand via eksisterende finansielle instrumenter, f.eks. med støtte til kapacitetsopbygning inden for affaldsforvaltning eller opførelse af sikre bortskaffelsesanlæg.

Generelt skulle forordningen ikke medføre omkostninger ud over dem, der allerede følger af de eksisterende fællesskabsbestemmelser. I Kommissionen bliver der ikke behov for yderligere ressourcer udover de allerede bevilgede til POPs relaterede opgaver. Der kommer en virkning i form af en mindre forøgelse af medlemsstaternes administrative opgaver som følge af nogle anmeldelses- og rapporteringskrav.

Omkostningerne må imidlertid afvejes mod fordelene, nemlig at forordningen medvirker til at fjerne de mest skadelige stoffer, der er problematiske på verdensplan. Desuden gennemfører forordningen nogle internationale forpligtelser, som Fællesskabet, medlemsstaterne og de fleste af tiltrædelses- og kandidatlandene allerede har påtaget sig.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF og direktiv 96/59/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 1, og artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²⁶,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁷,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁸,

efter proceduren i traktatens artikel 251²⁹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning vedrører i første række miljøbeskyttelse, og retsgrundlaget er derfor traktatens artikel 175, stk. 1. I det omfang forbud mod og begrænsninger af fremstilling, markedsføring og anvendelse af persistente organiske miljøgifte er relevante for det indre markeds funktion, er retsgrundlaget for denne forordning også traktatens artikel 95, stk. 1.
- (2) Fællesskabet er alvorligt bekymret over, at der fortsat slipper persistente organiske miljøgifte ud i miljøet. Disse kemiske stoffer, som transporteres hen over landegrænserne fjernt fra kilderne, er persistente i miljøet, bioakkumuleres i fødekæden og rummer en risiko for menneskers sundhed og miljøet. Der må derfor træffes yderligere foranstaltninger til at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod disse forurenende stoffer.
- (3) Eftersom Fællesskabet har et ansvar for beskyttelse af miljøet, undertegnede det den 24. juni 1998 protokollen til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande angående persistente organiske miljøgifte, i det følgende benævnt "protokollen", og den 22. maj 2001 Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte, i det følgende benævnt "konventionen".

²⁶ EUT C

²⁷ EUT C

²⁸ EUT C

²⁹ EUT C

- (4) Af hensyn til en sammenhængende og effektiv gennemførelse af de forpligtelser, Fællesskabet har i medfør af protokollen og konventionen, må der etableres nogle fælles retlige rammer, inden for hvilke der kan træffes foranstaltninger til at standse fremstilling, markedsføring og anvendelse af persistente organiske miljøgifte.
- (5) Under henvisning til forsigtighedsprincippet og med henblik på det endelige mål - at standse udslip af persistente organiske miljøgifte i miljøet - er det endvidere i nogle tilfælde hensigtsmæssigt at indføre kontrolforanstaltninger, der er strengere end dem i protokollen og konventionen.
- (6) Den lovgivning, der er planlagt til gennemførelse af Kommissionens hvidbog om en strategi for en fremtidig kemikaliepolitik³⁰, vil være det bedste instrument til gennemførelse af de nødvendige kontrolforanstaltninger om fremstilling, markedsføring og anvendelse af stofferne på listen. På grund af denne lovgivnings omfang og kompleksitet forventes det imidlertid, at vedtagelsen kommer til at tage nogen tid, og da det er vigtigt, at konventionen og protokollen ratificeres hurtigst muligt, bør der ved denne forordning midlertidigt indføres sådanne foranstaltninger.
- (7) I Fællesskabet er markedsføring og anvendelse af de fleste af de persistente organiske miljøgifte, der er opført på listerne i protokollen og konventionen, allerede udfaset som følge af forbuddene i Rådets direktiv 79/117/EØF af 21. december 1978 om forbud mod markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler indeholdende visse virksomme stoffer³¹ og Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater³². For at opfylde Fællesskabets forpligtelser i medfør af protokollen og konventionen og for at minimere udslip af persistente organiske miljøgifte er det imidlertid påkrævet og hensigtsmæssigt også at forbyde fremstilling af disse stoffer og begrænse undtagelser mest muligt.
- (8) Fremstilling og anvendelse af hexachlorcyclohexan (HCH), herunder lindan, er ifølge protokollen omfattet af begrænsninger, men ikke fuldstændigt forbudt. Stoffet er stadig i brug i nogle medlemsstater, så det er endnu ikke hensigtsmæssigt at forbyde enhver anvendelse. På baggrund af HCH's skadelige egenskaber og de eventuelle farer ved udslip i miljøet bør fremstilling og anvendelse af stoffet imidlertid begrænses mest muligt og med tiden udfases helt.
- (9) Forældede og lemfældigt håndterede lagre af persistente organiske miljøgifte kan indebære alvorlig fare for miljøet og menneskers sundhed, bl.a. gennem forurening af jord og grundvand. Derfor bør der vedtages bestemmelser, der er mere vidtgående end, hvad der kræves i konventionen. Lagre af forbudte stoffer bør behandles som affald, mens lagre af stoffer, som det stadig er tilladt at fremstille eller anvende, bør anmeldes til myndighederne og være under behørigt tilsyn.

³⁰ KOM(2001) 88 endelig udg.

³¹ EFT L 33 af 8.2.1979, s. 36. Direktivet er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

³² EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/11/EF (EFT L 42 af 15.2.2003, s. 45).

- (10) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en strategi for Fællesskabet vedrørende dioxiner, furaner og polychlorede biphenyler (PCB)³³ og i overensstemmelse med protokollen og konventionen bør udslip af persistente organiske miljøgifte i form af utilsigtede biprodukter fra industrielle processer identificeres og nedbringes, således at de engang ophører. Der bør udarbejdes og gennemføres egnede nationale handlingsplaner, som omfatter alle kilder og foranstaltninger, herunder dem, der foreskrives i gældende fællesskabslovgivning, således at udslippene til stadighed og på omkostningseffektiv måde bringes ned.
- (11) Der bør i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse etableres programmer og ordninger, således at der ved overvågning tilvejebringes fyldestgørende data om dioxiners, furaners og PCB's tilstedeværelse i miljøet. Det skal dog sikres, at der er egnede værktøjer til rådighed, og at de kan anvendes under økonomisk og teknisk forsvarlige forhold.
- (12) Ifølge konventionen skal indhold af persistente organiske miljøgifte i affald destrueres eller omdannes irreversibelt til stoffer, der ikke udviser lignende egenskaber. Da gældende fællesskabslovgivning om affald ikke indeholder specifikke bestemmelser om sådanne stoffer, bør de indføres ved denne forordning. For at tilgodese både et højt beskyttelsesniveau og gennemførlige krav skal der senere fastsættes grænseværdier for, hvornår indholdet af stofferne i affald er lavt nok.
- (13) Ifølge konventionen skal hver part i konventionen udarbejde en plan for gennemførelsen af sine forpligtelser i henhold til konventionen. Eftersom kompetencen i denne henseende er delt mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, bør der udarbejdes gennemførelsesplaner såvel på nationalt plan som på fællesskabsplan. Samarbejde og informationsudveksling mellem Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder bør fremmes.
- (14) I overensstemmelse med konventionen og protokollen bør der udleveres oplysninger om persistente organiske miljøgifte til de øvrige parter. Også udveksling af information med tredjelande, der ikke er part i aftalerne, bør fremmes.
- (15) For at konventionens mål kan nås, må der, i det omfang det er nødvendigt, ydes teknisk bistand til udviklingslande og lande med overgangsøkonomi. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor yde rettidig og hensigtsmæssig teknisk assistance, der er særligt udformet til at styrke disse landes muligheder for at gennemføre konventionen, herunder emner som den resterende anvendelse af DDT til bekæmpelse af smittebærere samt udvikling og indførelse af egnede alternative produkter, metoder og strategier.
- (16) Det bør regelmæssigt vurderes, om de foranstaltninger, der er truffet for at mindske udslip af persistente organiske miljøgifte, er effektive. Til dette formål bør medlemsstaterne regelmæssigt aflægge rapport til Kommissionen, især om udslipsfortegnelser, anmeldte lagre samt fremstilling og markedsføring af stoffer, der er omfattet af begrænsninger.

³³ EFT C 322 af 17.11.2001, s. 2.

- (17) Da konventionen og protokollen åbner mulighed for, at parterne kan stille forslag om, at andre stoffer gøres til genstand for internationale tiltag, kan der blive opført flere stoffer på listerne i disse aftaler, og i så fald bør forordningen ændres tilsvarende. Endvidere bør der for de stoffer, der allerede er registreret i bilagene til forordningen, kunne foretages ændringer, blandt andet med henblik på tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling.
- (18) Da de for gennemførelsen af denne forordning nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen³⁴, bør de vedtages efter forskriftsproceduren som omhandlet i artikel 5 i den nævnte afgørelse.
- (19) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.
- (20) Målene for denne forordning, nemlig at beskytte miljøet og menneskers sundhed mod persistente organiske miljøgifte, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, da disse miljøgiftes virkninger er grænseoverskridende, og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (21) Direktiv 79/117/EØF og Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT)³⁵ bør derfor ændres -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1 *Genstand og anvendelsesområde*

1. Denne forordning omhandler fremstilling, markedsføring, anvendelse, udslip og bortskaffelse af stoffer, som er omfattet af forbud eller begrænsninger ifølge Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte, i det følgende benævnt "konventionen", eller 1998-protokollen til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande angående persistente organiske miljøgifte, i det følgende benævnt "protokollen".

Stofferne er opført på listerne i bilag I-IV til nærværende forordning.
2. Artikel 3 og 4 finder ikke anvendelse på affald, der består af, indeholder eller er forurennet med stofferne i bilag I eller II.

³⁴ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

³⁵ EFT L 243 af 24.9.1996, s. 31.

Artikel 2 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- a) "markedsføring": overdragelse eller tilrådighedsstillelse, mod eller uden vederlag
- b) "artikler": genstande, som består af et eller flere stoffer og/eller præparater, og som under fremstillingen har fået en bestemt form, overflade eller beskaffenhed, som har større betydning for deres endelige funktion, end deres kemiske sammensætning har
- c) "stof": det samme som i artikel 2 i Rådets direktiv 67/548/EØF³⁶
- d) "affald": det samme som i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF³⁷
- e) "nyttiggørelse": det samme som i artikel 1, litra f), i direktiv 75/442/EØF.

I denne forordning anses indførsel i Fællesskabets toldområde for markedsføring.

Artikel 3 *Kontrol med fremstilling, markedsføring og anvendelse*

- 1. Fremstilling, markedsføring og anvendelse af stofferne på listen i bilag I er forbudt, såvel alene som indeholdt i præparater og artikler.
- 2. Fremstilling, markedsføring og anvendelse af stofferne på listen i bilag II, såvel alene som indeholdt i præparater eller artikler, kan kun finde sted i overensstemmelse med begrænsningerne i bilaget.

Artikel 4 *Undtagelser fra kontrolforanstaltninger*

- 1. Artikel 3 finder ikke anvendelse på:
 - a) stoffer, der anvendes til forskning i laboratorieskala eller som referencestandard
 - b) stoffer, der forekommer som utilsigtede sporforureninger i stoffer, præparater og artikler.
- 2. Artikel 3 finder ikke anvendelse på stoffer, der forekommer som bestanddele af artikler, der er fremstillet eller i brug før eller på ikrafttrædelsesdatoen for den pågældende bestemmelse i denne forordning.

³⁶ EFT P 196 af 16.8.1967, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/59/EF (EFT L 225 af 21.8.2001, s. 1).

³⁷ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

Når en medlemsstat bliver bekendt med artikler som omhandlet i første afsnit, underretter den dog straks Kommissionen herom.

Når Kommissionen modtager en sådan meddelelse eller på anden måde bliver bekendt med sådanne artikler, underretter den omgående konventionens sekretariat herom.

3. En medlemsstat, der ønsker at tillade, at et stof, der er opført i del A i bilag I eller i del A i bilag II, frem til den frist, der er anført i det pågældende bilag, fremstilles og anvendes som et mellemprodukt i et lukket system i et afgrænset område, giver konventionens sekretariat meddelelse herom.

En sådan meddelelse kan dog kun gives, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

- a) at det i det pågældende bilag ved en anmærkning udtrykkelig er anført, at en sådan fremstilling og anvendelse af stoffet kan tillades
- b) at stoffet under fremstillingsprocessen omdannes til et eller flere andre stoffer, som ikke udviser egenskaber, der er karakteristiske for persistente organiske miljøgifte
- c) at det ikke forventes, at mennesker og miljø vil blive udsat for nogen signifikant mængde af stoffet under dets fremstilling og anvendelse.

Anmeldelsen sendes tillige til de øvrige medlemsstater og Kommissionen og skal indeholde nærmere oplysninger om den faktiske og skønnede samlede mængde af det pågældende stof, der fremstilles og anvendes, og arten af processen i det lukkede system i det afgrænsede område med angivelse af, hvor stor en mængde uomdannet persistent organisk miljøgift-udgangsmateriale slutproduktet eventuelt utilsigtet kan være forurennet med.

De i første afsnit omhandlede frister kan ændres i de tilfælde, hvor der ifølge konventionen udtrykkelig eller stiltiende gives samtykke til fortsat fremstilling og anvendelse af stoffet i yderligere en periode, efter at den pågældende medlemsstat gentagne gange har foretaget anmeldelse til konventionens sekretariat.

Artikel 5

Lagre

1. Enhver, der ligger inde med lagre, der består af eller indeholder stoffer, der er opført i bilag I, skal sørge for, at de bortskaffes som affald i overensstemmelse med artikel 7.
2. Indehaveren af et lager på mere end 100 kg, som består af eller indeholder et eller flere af stofferne i bilag II, giver oplysning om lagerets art og størrelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvori lageret befinder sig. Sådanne oplysninger indgives inden 12 måneder efter, at de relevante bestemmelser i denne forordning er trådt i kraft, og derefter årligt, indtil sidste frist for begrænset anvendelse i bilag II.

Indehaveren håndterer lageret på en sikker, effektiv og miljømæssigt forsvarlig måde.

3. Medlemsstaterne fører tilsyn med anvendelse og håndtering af anmeldte lagre.

Artikel 6 *Mindskelse af udslip*

Inden to år efter denne forordnings ikrafttræden udarbejder medlemsstaterne fortegnelser over udslip af stofferne i bilag III og holder dem ajour.

Inden for samme frist udarbejder medlemsstaterne desuden en national handlingsplan, som skal tjene til at identificere, beskrive og mindske de samlede udslip fra menneskeskabte kilder af hvert af stofferne i bilag III.

Hver enkelt medlemsstat gennemfører sin nationale handlingsplan som led i den nationale gennemførelsesplan, der er udarbejdet ifølge artikel 8.

Artikel 7 *Affaldshåndtering*

1. Affald, der består af, indeholder eller er forurenet med et stof, der er opført i bilag IV, bortskaffes hurtigst muligt på en sådan måde, at indholdet af persistente organiske miljøgifte destrueres eller omdannes irreversibelt, således at restaffaldet og udslip ikke udviser egenskaber, der er karakteristiske for persistente organiske miljøgifte.
2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan affald, der består af, indeholder eller er forurenet med et stof, der er opført i bilag IV, bortskaffes på anden måde i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 75/442/EØF, forudsat at indholdet af listestofferne i affaldet er lavere end koncentrationsgrænsen i bilag IV.
3. Genbrug og nyttiggørelse af affald, der består af, indeholder eller er forurenet med et stof, der er opført i bilag IV, er forbudt.
4. Uanset bestemmelserne i stk. 3 tillades nyttiggørelse af affald, der består af, indeholder eller er forurenet med et stof, der er opført i bilag IV, forudsat at operatøren godtgør, at indholdet af persistente organiske miljøgifte destrueres under nyttiggørelsesprocessen, omdannes irreversibelt under nyttiggørelsesprocessen eller udskilles fra det resterende affald og derefter bortskaffes i overensstemmelse med stk. 1.

Bestemmelserne i første afsnit indskrænker ikke anvendelsen af direktiv 96/59/EF.

Artikel 8 *Gennemførelsesplaner*

1. Hver medlemsstat udarbejder inden to år efter denne forordnings ikrafttræden en plan for opfyldelse af dens forpligtelser i henhold til konventionen.

Så snart en medlemsstat har vedtaget sin nationale gennemførelsesplan, sender den den både til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

Hver medlemsstat gennemfører sin plan og reviderer og ajourfører den efter behov.

2. Kommissionen udarbejder inden to år efter denne forordnings ikrafttræden en plan for opfyldelse af Fællesskabets forpligtelser i henhold til konventionen.

Så snart Kommissionen har vedtaget Fællesskabets gennemførelsesplan, sender den den til medlemsstaterne.

Kommissionen reviderer og ajourfører Fællesskabets gennemførelsesplan efter behov.

Artikel 9 Overvågning

Kommissionen og medlemsstaterne etablerer i nært samarbejde programmer og ordninger, hvorved de med moderne teknik kan tilvejebringe løbende sammenlignelige overvågningsdata om tilstedeværelsen af dioxiner, furaner og PCB i miljøet. Ved etableringen af de nævnte programmer og ordninger tages der det fornødne hensyn til den udvikling, protokollen og konventionen gennemløber.

Artikel 10 Udveksling af oplysninger

1. Kommissionen og medlemsstaterne fremmer og sørger for udveksling af oplysninger inden for Fællesskabet og med tredjelande vedrørende mindskelse eller afvikling af fremstilling, anvendelse og udslip af persistente organiske miljøgifte og vedrørende alternativer til disse stoffer, med angivelse af de risici og økonomiske og sociale omkostninger, der er forbundet med sådanne alternativer.
2. Kommissionen og medlemsstaterne fremmer og letter tilrådighedsstillelse for offentligheden af oplysninger om persistente organiske miljøgifte og om mindskelse eller afvikling af fremstilling, anvendelse og udslip deraf, samt bevidstgørelse herom.
3. Kommissionen og medlemsstaterne beskytter efter gensidig overenskomst alle fortrolige oplysninger, de modtager fra et tredjeland, i overensstemmelse med de aftaler, der er indgået med tredjelandet. Oplysninger om menneskers sikkerhed og sundhed og om miljøet betragtes ikke som fortrolige, medmindre andet er fastsat i Rådets direktiv 90/313/EØF³⁸.

Artikel 11 Teknisk bistand

Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder om at yde rettidig og hensigtsmæssig teknisk bistand, herunder uddannelse eller støtte til ikke-statslige organisationer, til udviklingslande og lande med overgangsøkonomi for, under hensyntagen til deres særlige behov, at bistå dem

³⁸ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56.

med at udvikle og styrke deres muligheder for at opfylde deres forpligtelser ifølge konventionen.

Artikel 12 *Rapportering*

1. Medlemsstaterne sender hvert tredje år Kommissionen oplysninger om anvendelsen af denne forordning.
2. Medlemsstaterne sender hvert år Kommissionen statistiske data om den faktiske eller skønnede samlede produktion og markedsføring af stofferne i bilag I og II.
3. Inden tre år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert tredje år forelægger medlemsstaterne Kommissionen følgende:
 - a) sammenfattende oplysninger fra de anmeldelser af lagre, som er modtaget ifølge artikel 5, stk. 2
 - b) sammenfattende oplysninger fra de udslipsfortegnelser, som er udarbejdet ifølge artikel 6, stk. 1
 - c) sammenfattende oplysninger om tilstedeværelse af dioxiner, furaner og PCB i miljøet, som er udarbejdet ifølge artikel 9.
4. Om de stoffer, der er opregnet i konventionen, udarbejder Kommissionen med mellemrum, som fastsættes af konventionens partskonference, en rapport på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne har indsendt i medfør af stk. 2, og sender den til konventionens sekretariat.
5. Kommissionen udfærdiger regelmæssigt en rapport om, hvordan denne forordning anvendes, og indarbejder rapporten og de oplysninger, medlemsstaterne har indsendt i medfør af stk. 1, 2 og 3, i en sammenfattende rapport. Kommissionen sender et resumé af den sammenfattende rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 13 *Sanktioner*

Medlemsstaterne fastsætter regler vedrørende sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer de fornødne foranstaltninger til sikring af, at de overholdes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest et år efter denne forordnings ikrafttræden og underretter den straks om eventuelle senere ændringer af dem.

Artikel 14 *Ændring af bilagene*

1. Når et stof optages på listen i konventionen eller protokollen, ændrer Kommissionen, i det omfang det er nødvendigt, bilagene til denne forordning i overensstemmelse hermed efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

2. Ændringer til de eksisterende positioner i bilagene, herunder tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Inden den 31. december 2007 revurderer Kommissionen registreringen i bilag II, del B, vedrørende hexachlorcyclohexan (HCH), herunder lindan, på baggrund af resultaterne af risikovurderinger og ny viden og nye teknikker vedrørende substitution af HCH.

Artikel 15 *Kompetente myndigheder*

Hver medlemsstat udpeger den eller de kompetente myndigheder, som har ansvaret for de administrative opgaver i forbindelse med denne forordning. Medlemsstaten underretter Kommissionen om udpegelsen senest tre måneder efter forordningens ikrafttræden.

Artikel 16 *Udvalgsprocedure*

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 67/548/EØF.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 17 *Ændringer af direktiv 79/117/EØF*

I del B, "Bestandige organiske chlorforbindelser", i bilaget til direktiv 79/117/EØF ophæves punkt 1-8.

Artikel 18 *Ændringer af direktiv 96/59/EF*

Artikel 2, litra f), i direktiv 96/59/EF, affattes således:

"f) "bortskaffelse": bortskaffelsesform D 8, D 9, D 10 og D 15 i henhold til bilag II A til direktiv 75/442/EØF".

Artikel 19 *Ikrafttræden*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

LISTE OVER STOFFER, DER ER OMFATTET AF FORBUD

DEL A - STOFFER, DER ER OPFØRT I KONVENTIONEN OG PROTOKOLLEN

STOF	CAS-nr.	Einecs-nr.	SPECIFIK UNDTAGELSE VEDRØRENDE BRUG SOM MELLEMPRODUKT ELLER ANDRE PRÆCISERINGER
Aldrin	309-00-2	206-215-8	-
Chlordan	57-74-9	200-349-0	-
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	-
Endrin	72-20-8	200-775-7	-
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	-
Hexachlorbenzen	118-74-1	200-273-9	-
Mirex	2385-85-5	219-196-6	-
Toxaphen	8001-35-2	232-283-3	-
Polychlorede biphenyler (PCB)	1336-36-3 m.fl.	215-648-1 m.fl.	Uden at bestemmelserne i direktiv 96/59/EF tilsidesættes, er det tilladt at anvende artikler, der allerede er i brug på denne forordnings ikrafttrædelsesdato.
DDT (1,1,1-trichlor-2,2-bis(4-chlor-phenyl)ethan)	50-29-3	200-024-3	-

DEL B - STOFFER, DER KUN ER OPFØRT I PROTOKOLLEN

STOF	CAS-nr.	Einecs-nr.	SPECIFIK UNDTAGELSE VEDRØRENDE BRUG SOM MELLEMPRODUKT ELLER ANDRE PRÆCISERINGER
Chlordecon	143-50-0		-
Hexabrombiphenyl	36355-01-8		-

BILAG II

LISTE OVER STOFFER, DER ER OMFATTET AF BEGRÆNSNINGER

DEL A - STOFFER, DER ER OPFØRT I KONVENTIONEN OG PROTOKOLLEN

STOF	CAS-nr.	Einecs-nr.	BEGRÆNSNINGERNES ART
-			

DEL B - STOFFER, DER KUN ER OPFØRT I PROTOKOLLEN

STOF	CAS-nr.	Einecs-nr.	BEGRÆNSNINGERNES ART
HCH, inkl. lindan	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2	Teknisk HCH er begrænset til brug som mellemprodukt ved fremstilling af kemiske produkter. Produkter, hvor mindst 99% af HCH-isomererne er gamma-formen, er begrænset til anvendelse som insekticid til sundhedsbeskyttelse for mennesker og dyr. Undtagelsesvis er følgende anvendelser tilladt indtil den 1.9.2006: a) Professionel behandling og industriel behandling af tømmer og træstammer. b) Indendørs brug i industrien og i hjemmet.

BILAG III

LISTE OVER STOFFER, DER ER OMFATTET AF BESTEMMELSER OM MINDSKELSE AF UDSLIP

STOF (CAS-nr.)
Polychlorerede dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner (PCDD/PCDF)
Hexachlorbenzen (HCB) (CAS nr.: 118-74-1)
Polychlorerede biphenyler (PCB)
Polycykliske aromatiske kulbrinter (PAH)

BILAG IV

LISTE OVER STOFFER, DER ER OMFATTET AF BESTEMMELSERNE OM AFFALDSHÅNDTERING I ARTIKEL 7

STOF	CAS-nr.	Einecs-nr.	KONCENTRATIONS- GRÆNSE I ARTIKEL 7, STK. 2 (ppm) (dele pr. million)
Aldrin	309-00-2	206-215-8	
Chlordan	57-74-9	200-349-0	
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	
Endrin	72-20-8	200-775-7	
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	
Hexachlorbenzen	118-74-1	200-273-9	
Mirex	2385-85-5	219-196-6	
Toxaphen	8001-35-2	232-283-3	
Polychlorerede biphenyler (PCB)	1336-36-3 m.fl.	215-648-1	
DDT (1,1,1-trichlor- 2,2-bis(4-chlor- phenyl)ethan)	50-29-3	200-024-3	
Chlordecon	143-50-0		
Polychlorerede dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner (PCDD/PCDF)			
HCH, inkl. lindan	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2	

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, HERUNDER ISÆR SMÅ OG MELLESTORE VIRKSOMHEDER (SMV'er)

FORSLAGETS TITEL

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF og direktiv 96/59/EF

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER

-

FORSLAGET

1. Hvorfor er der i betragtning af nærhedsprincippet behov for en EF-lovgivning på området, og hvad er hovedformålet?

Forordningen fastsætter på EU-plan bestemmelser om gennemførelse af Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte og FN/ECE-protokollen om persistente organiske miljøgifte, i overensstemmelse med kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne og Fællesskabet. Det endelige formål med disse internationale aftaler er at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod skadevirkninger fra persistente organiske miljøgifte.

Forordningen tilsigter hurtig og effektiv gennemførelse af de to aftaler. Den tilsigter desuden at fjerne huller i lovgivningen og uoverensstemmelser mellem forskellige nationale bestemmelser og EU-bestemmelser og en mere ensartet anvendelse af reglerne i praksis. På denne måde vil den også bidrage til, at det indre marked fungerer effektivt.

KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. Hvem berøres af forslaget

I princippet berøres alle de virksomheder, der har at gøre med fremstilling, markedsføring, anvendelse, udslip og bortskaffelse af de persistente organiske miljøgifte på listen. Det bør dog bemærkes, at der i Fællesskabet og i tiltrædelses- og kandidatlandene næsten ikke findes nogen produktion af stofferne på listen, således at de direkte virkninger må betragtes som ringe.

Forslaget vil få samme virkninger overalt i Fællesskabet og i tiltrædelses- og kandidatlandene. Det er ikke rettet mod en bestemt region.

3. Foranstaltninger, som virksomhederne skal træffe

Da der i Fællesskabet ikke findes nogen produktion eller lagre af stofferne på listen, pålægges virksomhederne i de nuværende medlemsstater ingen direkte forpligtelser. I nogle af tiltrædelses- og kandidatlandene findes der betydelige lagre af forældede

POP, men de fleste er i statens varetægt, ikke virksomhedernes. Når der tilføjes yderligere stoffer på listen i forordningen, skal de pågældende virksomheder, hvis stofferne stadig fremstilles, anvendes eller eksporteres, sørge for, at regler og betingelser overholdes, og regelmæssigt rapportere om produktion, import, eksport og lagre.

Hvad angår udslipsforebyggelse og kontrol vedrørende de opregnede persistente organiske miljøgifte og overvågning heraf, er der ikke yderligere bestemmelser rettet direkte mod virksomhederne. De erhvervsgrene, der udleder de største mængder af disse stoffer, har allerede forpligtelser i henseende til forebyggelse, kontrol og overvågning i henhold til gældende EU-lovgivning.

Affald, der indeholder de på listen anførte POP, skal bortskaffes i overensstemmelse med de specifikke krav og hurtigst muligt. Det kan medføre, at nogle virksomheder må ændre deres praksis for affaldshåndtering.

4. Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

Det er vanskeligt at foretage en nøjagtig vurdering af forslagets økonomiske virkninger. Den foreslåede forordning går på nogle punkter videre end de internationale aftaler. I de fleste tilfælde vil disse supplerende krav ikke have nogen betydning, da stofferne på listen ikke længere fremstilles eller anvendes i EU. Det antages derfor, at forslaget hverken får mærkbare virkninger for beskæftigelsen, investeringerne, oprettelsen af nye virksomheder eller virksomhedernes konkurrenceevne.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav)?

Forslagets anvendelsesområde er horisontalt, og bestemmelserne heri er generelle. Det indeholder derfor ikke foranstaltninger, der sigter specifikt mod eller er tilpasset små og mellemstore virksomheder.

HØRING

6. Liste over organisationer, der er blevet hørt om forslaget, og kort beskrivelse af deres vigtigste synspunkter.

Der er ikke gennemført nogen separat ekstern høring af forslaget, da det bygger på resultatet af internationale forhandlinger, som har været tæt fulgt af kemiindustriens sammenslutninger, miljø- og forbrugerorganisationer og andre involverede. De fælles standpunkter mellem Fællesskabet og medlemsstaterne har været forberedt på koordinationsmøder, og oplysninger herfra er benyttet ved udarbejdelsen af gennemførelsesforslagene.

Mens forhandlingerne under konferencen stod på, blev der afholdt særskilte møder med tiltrædelses- og kandidatlandene om udveksling af synspunkter. Efter afslutning af forhandlingerne er Fællesskabets gennemførelsesplaner og de forskellige tiltrædelses- og kandidatlandes situation og planer i relation til disse internationale forpligtelser drøftet med disse lande på en række bilaterale og regionale møder. Endvidere er der i de 10 tiltrædelseslande gennemført en særlig undersøgelse med

fokus på forældede POP-pesticider, bl.a. med henblik på indsamling af baggrundsmateriale for udarbejdelsen af Kommissionens forslag.